

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005846 17 Кж 4
Бања Лука, 04.04.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужене Ф.Д., због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 6. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптужене, адвоката Ђ.В из Б., изјављеној против рјешења Округног суда у Бијељини број 12 0 К 005846 17 Кв 4 од 24.03.2017. године, у сједници вијећа одржаној 04.04.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптужене Ф.Д. изјављена против рјешења Округног суда у Бијељини број 12 0 К 005846 17 Кв 4 од 24.03.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Округног суда у Бијељини број 12 0 К 005846 17 Кв 4 од 24.03.2017. године, продужен је притвор према оптуженој Ф.Д., против које се пред тим судом води кривични поступак по оптужници Округног тужилаштва у Бијељини број Т14 0 КТ 0017484 16 од 16.09.2016. године, због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 6. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС).

То рјешење донесено је у поступку контроле оправданости притвора која се врши по истеку два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору, а због постојања притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против тог рјешења благовремено је изјавио жалбу бранилац оптужене, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се укинути притвор према оптуженој или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Поступајући у складу са обавезом из одредбе члана 202. став 1. ЗКП РС, првостепени суд је правилно утврдио да се нису измјениле околности од времена

доношења посљедњег рјешења о притвору, те да такве околности, првенствено са аспекта начина извршења кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка б. КЗ РС, за које се оптужена терети предметном оптужницом и тежине посљедице (лишење живота дјетета животне доби од 1 године и 9 мјесеци), оправдавају даљу примјену мјере притвора по притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, по којем је притвор одређен, односно продужен ранијим рјешењима првостеног суда.

За таква чињенична утврђења, са аспекта постојања основане сумње, као законског услова примјене мјере притвора, која се у побијаном рјешењу заснива на доказима приложеним уз оптужницу и онима изведеним на главном претресу, дати су ваљани разлози у образложењу побијаног рјешења, чија правилност се не може оспорити жалбеним приговорима. Чињеница да је у побијаном решењу, као доказ на којем се заснива основана сумња наводи, између осталих доказа и записник о испитивању осумњичене у СЈБ Зворник од 22.8.2016. године (који је рјешењем првостепеног суда број 12 0 К 005846 16 Кпс од 11.10.2016. године, по претходним приговорима на оптужницу, издвојен из списка предмета), а имајући у виду друге доказе који су изведени на главном претресу и то прије свега, исказ свједока М.С., обдукциони записник и фотодокументација са обдукције мртвог тијела дјетета, затим записника о показивању лица мјеста гдје је закопан леш дјетета, не може довести у сумњу правилност закључка да и даље постоји основана сумња да је оптужена починила кривично дјело за које се терети потврђеном, односно, на главном претресу, измјењеном оптужницом.

Неосновани су и жалбени приговори којима се оспорава оправданост продужења притвора према оптуженој из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Наиме, првостепени суд је, у поступку контроле оправданости притвора, правилно утврдио да се нису измијениле околности од времена доношења посљедњег рјешења о притвору, те да такве околности, првенствено са аспекта начина и околности под којима је дјело учињено, онако како су описане у диспозитиву измјењене оптужнице (без обзира на погрешан опис радњи оптужене у образложењу побијаног рјешења), несумњиво указују да се и даље ради о кривичном дјелу које је изузетно тешко јер је лишено живота дијете које није напунило ни двије године и које је оптуженој било повјерено на старање, несумњиво представљају околности које указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршиоца и представљају ванредне околности, које би у случају пуштања оптужене на слободу, имале за резултат стварну пријетњу нарушавања јавног реда, па је првостепени суд правилно поступио када је утврдио да и даље егзистирају притворски разлози према оптуженој из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Дакле, у вријеме доношења побијаног рјешења, а у фази контроле оправданости притвора, по истеку два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору, у складу са чланом 202. став 1. ЗКП РС и овај суд налази да се нису измијениле околности које су постојале у вријеме доношења претходног рјешења и које оправдавају даљу примјену мјере притвора.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење преиначи и оптуженој укине притвор, односно да се умјесто притвора, оптуженој изрекну мјере забране, није основано.

Како из наведених разлога жалба није основана, ваљало је исту одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић